

Wienczysława
Bystrzycka-Kozera

Jadwiga
Tuczyńska

Anna
Strzępka

Autorki publikowanych wspomnień połączył podobny los. We wczesnej młodości stały się ofiarami bezwzględnych represji sowieckich, skierowanych przeciwko setkom tysięcy mieszkańców wschodnich terenów Polski.

Pochodzą z różnych miejscowości, a wszystkie trzy w tym samym dniu – 13 kwietnia 1940 roku – znalazły się w transportach deportacyjnych, którymi dowieziono je do północnego Kazachstanu, na długie sześć lat udręki.

Przebywały w porównywalnych warunkach, lecz przeżycia każdej z nich były odmienne, a tak mocne, że stały się imperatywem do spisania relacji, które są rzeczywistymi świadectwami dramatów polskich zesłańców.

SYBIRACY

ISBN 83-7629-060-X

Wieńczysława BYSTRZYCKA-KOZERA

urodzona 20 czerwca 1928 roku w Przemyśle, córka Tadeusza i Heleny ze Staniewiczów.

Po aresztowaniu przez NKWD ojca, wiceprezydenta Przemyśla, została 13 kwietnia 1940 roku deportowana do północnego Kazachstanu (obwód Kustanaj) wraz z matką, babką i trojgiem rodzeństwa.

W 1941 roku zmarły jej matka i babka. Odeszło też starsze rodzeństwo – brat przedostał się w 1942 roku na południe do Armii gen. Andersa, a siostrę objęła w 1943 roku mobilizacja do I Dywizji im. Tadeusza Kościuszki.

Z najmłodszą siostrą, w skrajnie trudnych warunkach, przebywała w Kazachstanie do jesieni 1944 roku, po czym została przesiedlona do Czerkasów na Ukrainie. Do Kraju powróciła w lipcu 1945 roku. Zamieszkała u krewnych w Przemyśle, gdzie w 1947 roku zdała eksternistycznie maturę. Studia rolnicze na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, a następnie w Wyższej Szkole Rolniczej we Wrocławiu, ukończyła ze stopniem magistra w 1952 roku.

Podjęła pracę naukową w Katedrze Genetyki i Hodowli Roślin na Wydziale Rolniczym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wydział Rolniczy został przekształcony w Akademię Rolniczą im. Hugona Kołłątaja – z tą uczelnią była związana do przejścia na emeryturę, pełniąc odpowiedzialne funkcje. Była dyrektorem Instytutu i Katedry Genetyki i Hodowli Roślin na Wydziale Ogrodniczym (1973–1978), a następnie dziekanem Wydziału Ogrodniczego (1987–1990) Akademii Rolniczej w Krakowie.

Uzyskała stopnie naukowe: doktora (1960), doktora habilitowanego (1968), profesora nadzwyczajnego (1975) i profesora zwyczajnego (1984). Współpracowała z FAO, była członkiem Komisji Nauk Rolniczych i Leśnych Krakowskiego Oddziału PAN. Opublikowała około 120 prac i rozpraw naukowych.

Wspomnienia z lat przymusowego pobytu w ZSRR napisała w 2001 roku.